

Paraklétoosz

2019. április 28.

Bátorító gondolat a beteg és bajbajutott embereknek

KRISZTUS VILÁGOSSÁGA

A nagyszombat és húsvétvasárnap közötti szent éjszakán virrasztunk. Égő gyertyával várunk Urunk érkezésére, hogy amikor megjön, éberem virrasztva találjon, és terített asztalhoz ültessen bennünket. A Megváltó Krisztusért átvirrasztott éjszakát húsvét vigíliájának nevezzük. Megemlékezünk arról a szent éjről, amelyen az Úr feltámadt.

A miséző pap a templom bejáratánál megáldja a tüzet. Az új tüzről gyújtja meg a gyertyát. A húsvéti gyertya Krisztust jelképezi, aki a világ világossága. Ez a gyertya az oltár közelében, külön állványon áll a húsvéti idő végéig - pünkösdig -, utána pedig a keresztkútnál helyezik el. Húsvéti időben minden misén, az év folyamán pedig keresztelés alkalmával gyújtják meg.

A nagyméretű, díszítésekkel felékesített gyertyán a kereszt, Alfa és Ómega, valamint az évszám látható. Az Alfa és az Ómega a görög ábécé első és utolsó betűje. Miért éppen ez a két betű? A választ megtaláljuk a Szentírásban: „Én az Alfa és Ómega vagyok, a kezdet és a vég, mondja Isten, az Úr, aki van és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható” (Jel 1,8). E két betű tehát Krisztus-szimbólum. A húsvéti gyertyába, kereszt alakban beleszúrt öt tömjénszem pedig Krisztus sebhelyeit jelképezi.

MI MÁR TUDJUK... - Magyar Kurír

Már tudjuk, mit hirdet ez a gyertyaszál nekünk, mely az égi tüzről Isten dicséretére gyulladt lánggra. És bármilyen sokfelé osztottuk szét lángját, e megosztásból semmi kár nem érte. (Húsvéti örömeink)

Szent Ágoston minden vigília édesanyjának hívja a húsvéti virrasztást. Éjszakába nyúlóan ünnepel az Egyház, mint máskor soha. Az ünneplés terében a központi helyen egy hatalmas gyertya áll. Mondhatnánk, ez minden gyertya édesanyja.

Tűzoszlopként vezeti csendes körmenetünket a tűzszentelés helyétől a még sötétbe burkolózó, üresen várakozó szentélyig. Lángjáról meggyulladnak piciny gyertyáink, így oszlatva el az éjszaka sötétjét a természetes tűz erőszakmentes, enyhe világosságával. A templom derengésében egyenesen áll, csendesen, de határozott erővel fókuszálja örömteli figyelmünket, irányítja ünneplésünket. Épp elég fényt ad ő és a belőle fakadó többi láng, hogy a Tóra és a Próféták hosszasan olvasott szavai új értelmet nyerjenek, hogy a zsoltárok éneklésével lassan kibontakozzon előttünk az az új irány, amit ebben a három napban kap a világ, életünk, emberi sorsaink.

Nem vakít, hanem jótékony fénybe von, engedi, hogy elbúcsúzzunk a sötétségtől, hogy szemünk szokja az egyre növekvő világosságot, hogy pupilláink kitáguljanak, szemeink rácsodálkozzanak; engedi, hogy fokozatosan észrevegyük a részleteket, hogy a tárgyak, az arcok azok legyenek, amik. Jók.

Bár még sok minden hátra van az ünnepből, a világ életéből és sorsainkból is, mi már tudjuk, mit hirdet ez a gyertyaszál nekünk. Lángjára nézve szívünkbe befészkei magát a derű, a pislákoló remény, a jót váró hit, az újjáéledő bizalom.

Mert olvadó viasz táplálja szüntelen, amit e gyertyához a szorgalmas méhek készítettek. Ó valóban áldott éj, mert ekkor lép frigyre isteni és emberi, földi és mennyei!

Bár olvadó viasz táplálja ezt a fényt, és egyszer csak elfogy, bár ott van benne fogyatkozó gyertyaéletünk, tudjuk azt is, hogy a Fény, akit hordoz, akit jelenvalóvá tesz szinte szentségi módon, már soha nem huny ki, az általa teremtett világosság többé nem lát alkonyt. Isteni és emberi, földi és mennyei frigyre lép ma éjjel újra e gyertya fényénél: Most kérünk tehát, Urunk, téged, hogy ne aludjék ki ez a gyertyaláng, melyet néked áldozunk, és el nem fogyó tiszta fénnel űzze távol lelkünköt az éj minden árnyát. Mint jó illatú áldozatot, fogadd el tőlünk, és világossága az égi fényekkel olvadjon egybe! Fénylő lángját találja égve a szép hajnalcsillag, az örök Hajnalcsillag, ki soha nem lát alkonyt: a te Fiad, Jézus Krisztus, ki visszatérve a sírból, az emberi nemre szelíden árasztja a megváltás fényét, él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen. (M. K.)

„IN MANUS TUAS, DOMINE” - Magyar Kurír

Sokan talán úgy érzik, nehéz kimondani ezeket a szavakat, hiszen ezek Jézus szavai, melyeket a kereszten mondott. Mégis éppen ez a fohász

segíthet abban, hogy ráhagyatkozzunk Istenre, hogy bizalmunkat Belé helyezzük.

Az alvászavar különböző változatai sokak hétköznapijait nehezítik meg napjainkban. Sokan alszanak el nehezen, mert nyugtalanítják őket életük megoldatlan problémái, a számtalan tennivaló, amelyek a listán sorakoznak, és csak nem akar apadni a számuk. Zaklatott elmével márpedig nehéz elaludni.

Évszázadokon át imádkozták esténként a hívő emberek: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet!” (Lk 23,46); ez a mondat a kompletóriumban, a nap utolsó imaórájában is szerepel. Az „In manus tuas, Domine” a kompletórium rezponzóriumának kezdősora, mely eredetileg a 31. zsoltárból származik.

Az Aleteia katolikus portál egyik szerzője szerint azért nehéz éppen ezt a mondatot elimádkozni, mert Jézus kereszten mondott utolsó szavai, mondatai közül való; és teljes lemondást fejez ki, azt, hogy Istennek adod teljesen önmagad - és magaddal együtt minden aggodalmadat, szorongásodat is.

Ha hittel imádkozod, békét és derűt hozhat ez a fohász; eszedbe juttatja, hogy valójában Isten irányít, nem mi. A körülményeinket is csak Isten kegyelmével, kegyelméből tudjuk megváltoztatni. És ha arra gondolsz, hogy nem vagy egyedül, hogy Isten melletted áll, máris könnyebbek az életed terhei.

Szent XXIII. János pápa hasonló felfogásban imádkozott esténként, pedig neki aztán igazán nagy teher nyomta a vállát: egy egész egyház! Azonban ahelyett, hogy egész éjjel álmatlanul és idegesen forgolódott volna, lefekvéskor kijelentette: „Ez a te egyházad, Uram. Én megyek aludni!”

Nekünk is ezt a lelkületet kellene magunkévá tennünk, és Isten kezébe adni életünket, Jézussal együtt mondva: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet!”

HÚSVÉTI IMA

Maradj velünk, Uram, mert esteledik, és lemenőben már a nap. Maradj velünk és egész Egyházzal. Maradj velünk a nap estéjén, életünk estéjén, a világ estéjén. Maradj velünk kegyelmeddel és jóságoddal, szavaddal és szentségeiddel, vigasztalásoddal és áldásoddal.

Maradj, amikor ránk tör a szomorúság és félelem éjszakája, a kétség és kísértés éjszakája, a keserű halál éjszakája. Maradj velünk most és mindörökké. Ámen. - W. Löhle

LEHET ISTEN ELLEN HARCOLNI, DE...

Az Istent lehet üldözőbe venni, de nem lehet utolérni.
Lehet ellene harcolni, de nem lehet legyőzni.
Lehet Őt gyűlölni, de nem lehet végleg megölni.
Lehet Főnségét gyalázni, de nem lehet szépségét csorbítani.
Lehet hatalmát semmibe venni, de emiatt nem fog elgyengülni.
Lehet létezését tagadni, de emiatt nem fog megsemmisülni.
Lehet sírba helyezni, de kár sírja elé követ hengeríteni,
Mert az Isten feltámadását nem lehet megakadályozni.

HÚSVÉT TÖRTÉNETE

A kereszténység legnagyobb ünnepe: húsvét. Jézus Krisztus feltámadásának az ünnepe.

A zsidóktól átvett és keresztény tartalommal megtöltött ünnepek közül a legelső, s egy darabig az egyetlen a vasárnap volt, illetve az Úr napjának megünneplése, ugyanis a zsidó vallásban eredetileg a szombat volt a kultusz napja. A kereszténység szombatról a hét első napjára, Krisztus feltámadásának napjára tette a kultusz idejét, s a feltámadás emlékének szentelte. Később évenként egyszer, húsvétkor külön is megünnepezték Jézus halálát és feltámadását.

Az őskereszténység kétféle húsvéti ünneplési tradícióval is rendelkezett. Az egyik - s talán az ősbibb - Szent János apostolhoz fűződik, és Kisászsiában vált gyakorlattá. A zsidó tavasz hónap, Nisan 14-ik napján, a keresztre feszítés napján ünnepelte az Úr halálát és feltámadását. Ennek az ünneplési szokásnak nagypéntek volt a középpontja.

A másik úgynevezett római hagyomány, mely valószínűleg Szent Péter apostoltól származik, a megváltás eseményét Nisan 14-ét követő vasárnap ünnepelte. A IV. században egységes lett a római ünneplési szokás. - A húsvéti ünnep központja az éjszakai virrasztás volt.

☺ ☺ SZÓLJ, HA TUDOD A VÁLASZT! ☺ ☺

Mit teszel, ha látod, hogy egy védett állat eszik egy védett növényt?
Sokszor azt halljuk, hogy a kutyaeledel új és finomabb, ki teszteli?

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor